

Arrest

nr. 279 549 van 26 oktober 2022
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat M.-P. DE BUISSET
Sint-Quentinstraat 3
1000 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Eritrese nationaliteit te zijn, op 14 februari 2022 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 31 januari 2022.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 16 september 2022 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 7 oktober 2022.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken C. DIGNEF.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. HAEGEMAN *loco* advocaat M. DE BUISSET en van attaché M. SOMMEN, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

A. Feitenrelaas

U verklaart dat u de Eritrese nationaliteit heeft en dat u bent geboren op 1 januari 1983 in Adi Mhtsun in subzoba Dekemhare, Zoba Debub. Na de onafhankelijkheid van Eritrea bent u in Dekemhare gaan wonen. U was eerst gehuwd met (...), waarmee u een zoon heeft: (...). U bent van hem gescheiden in 2009. Nadien bent u gehuwd met (...) in december 2011. U heeft met hem een dochter: (...). Uw beide kinderen alsook uw echtgenoot (...) zijn actueel in Eritrea.

In 2015 had u een Eritrees paspoort via omkoping en connecties bemachtigd en in 2016 vroeg u voor het eerst een Schengenvisum aan bij de Italiaanse ambassade in Asmara. Deze aanvraag werd door de Italiaanse autoriteiten geweigerd en uw broer (...), die Italiaans staatsburger is, ging in beroep tegen de negatieve visumbeslissing in Italië. Uw echtgenoot (...) deserteerde in 2014 uit het leger en werd opgepakt in 2015. U hoorde 3 jaren niets van hem en kreeg dan te horen dat hij in de Alla gevangenis was opgesloten. U bezocht hem en 3 dagen later, op 10 oktober 2018, werd u zelf opgepakt en in de gevangenis van Adi Abeito opgesloten. U werd vrijgelaten op borgtocht van 50000 op 27 oktober 2018 en u moest zich om de 2 weken aanmelden bij de gevangenis om te voorkomen dat u zou vluchten. Uw moeder (...) belde vaak met uw oom. Tijdens deze telefoongesprekken kwam uw situatie inzake uw arrestatie en opsluiting, ter sprake. Uw oom zei dat hij ging kijken hoe hij u kon helpen. Hij was immers de vlucht van uw neef (...) aan het regelen. Wanneer u zich op 30 november 2018 opnieuw ging aanmelden in de gevangenis, om uw aanwezigheid in Eritrea te bevestigen, kreeg u het nieuws dat u zich op 20 december 2018 moest aanmelden voor militaire training. Diezelfde avond belde u met uw oom en werd er beslist dat u samen met uw neef het land ging verlaten. In de periode tussen 30 november 2018 en uw vertrek uit Eritrea op 15 december 2018 kreeg u het nieuws dat het uw broer (...) gelukt was om toch een Italiaans visum voor u te regelen. Met dit nieuws vroeg u de ambassadeur van Italië om de startdatum van uw visum te verlaten naar maart 2019. Op die manier dacht u de tijd te hebben om uw uitreisvisum uit Eritrea te regelen. Tijdens die periode gingen ook kennissen van u proberen u vrij te krijgen uit de militaire dienst. Toen u op 10 december 2018 naar de immigratiedienst ging om uw uitreisvisum aan te vragen, werd uw paspoort afgepakt. Aangezien het u niet lukte om legaal het land te verlaten vertrok u op 15 december 2018 en reisde u met de bus naar Tesseney, waar u in een pick-up stapte die u illegaal naar Kassela (Soedan) bracht. In Kassela nam u een ander voertuig naar Khartoem. U verbleef 4 maanden en 3 weken in Soedan en in mei 2019 nam u met een vervalst paspoort het vliegtuig naar een voor u onbekend Europees land. Daar nam u een voertuig dat u naar België bracht. U kwam in België aan op 5 mei 2019 en **u diende een verzoek om internationale bescherming in bij de Belgische autoriteiten op 7 mei 2019**. Ter staving van uw verklaringen legde u een identiteitskaart, een residentiekaart, een kopie van uw geboortecertificaat alsook kopieën van de geboortecertificaten van uw kinderen neer. Op 5 maart 2021 nam het Commissariaat-generaal een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire bescherming, omdat u allerm minst aannemelijk heeft weten te maken dat u Eritrea werkelijk illegaal heeft verlaten. Evenmin kon enig geloof gehecht worden aan de reden die u er toe gedreven zou hebben Eritrea te verlaten. U ging tegen deze beslissing in beroep bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (verder RvV) die op datum van 6 september 2021 de beslissing van het CGVS bevestigde, en u de toekenning van de vluchtelingenstatus en de toekenning van het subsidiaire beschermingsstatuut weigerde (arrest nummer 260182).

Zonder naar uw land van herkomst te zijn teruggekeerd, diende u op 16 november 2021 uw **huidige tweede verzoek tot internationale bescherming** in. Uit uw verklaringen die u bij de DVZ aflegde, blijkt dat u erbij blijft de Eritrese nationaliteit te hebben en dat u bent geboren op 1 januari 1983 in Adi Mhtsun in subzoba Dekemhare, Zoba Debub. Verder herhaalde u dat u echtgenoot opgesloten is te Eritrea en men daarom uw rechten afnam, waarop u Eritrea verliet. U herhaalde dat u een Eritrees paspoort kocht. U gaf toe dat u met dit paspoort officieel naar Italië kon reizen en u dit tijdens uw vorige onderhoud niet vertelde, omdat u bang was. U vreest dat u – en de mensen die u aan het paspoort hielpen – bij terugkeer vervolgd zullen worden, omdat u het paspoort illegaal kreeg. U vertelde verder dat uw moeder beschuldigd werd van u te helpen bij uw vertrek en ze daarom haar rechten verloor. Ze verhuisde naar Asmara, waar ook uw kinderen verblijven en school lopen. U heeft nog contact met uw moeder en uw kinderen. U legde schoolcertificaten van uw kinderen, uw exit-visum van Eritrea en uw paspoort waarmee u naar Italië (en België) reisde neer om uw huidige verzoek te ondersteunen.

B. Motivering

Wat betreft de beoordeling in toepassing van artikel 48/9 van de Vreemdelingenwet, moet vooreerst worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal naar aanleiding van uw eerdere verzoeken om internationale bescherming géén bijzondere procedurele noden in uw hoofdte heeft kunnen vaststellen die het nemen van bepaalde specifieke steunmaatregelen rechtvaardigen.

Op grond van het geheel van de gegevens die actueel in uw administratief dossier voorhanden zijn, kan worden vastgesteld dat er zich géén bijkomende elementen aandienen noch door u worden aangereikt die hier een ander licht op werpen. Bijgevolg blijft de vorige beoordeling onverkort gelden en kan er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na onderzoek van alle stukken aanwezig in uw administratief dossier, dient vastgesteld te worden dat uw verzoek niet-ontvankelijk moet verklaard worden.

In overeenstemming met artikel 57/6/2, § 1, eerste lid van de Vreemdelingenwet, onderzoekt de Commissarisgeneraal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen in geval van een volgend verzoek bij voorrang of er nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn, of door de verzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen, verklaart de commissaris-generaal het verzoek niet-ontvankelijk.

Vooreerst dient te worden vermeldt dat in het kader van uw **eerste verzoek om internationale bescherming** het CGVS op 5 maart 2021 een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus nam, omdat u allerminst aannemelijk heeft weten te maken dat u Eritrea werkelijk illegaal heeft verlaten. Evenmin kon enig geloof gehecht worden aan de redenen die u er toe gedreven zou hebben Eritrea te verlaten. U ging tegen deze beslissing in beroep bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (verder RvV) die op datum van 6 september 2021 de beslissing van het CGVS bevestigde, en u de toekenning van de vluchtelingenstatus en de toekenning van het subsidiaire beschermingsstatuut weigerde (arrest nummer 260182). U diende hiertegen geen cassatieberoep in.

Bijgevolg resten er u geen beroepsmogelijkheden meer met betrekking tot uw eerdere asielaanvraag en staat de beoordeling ervan vast, behoudens voor zover er, wat u betreft, kan worden vastgesteld dat er een nieuw element aanwezig is in de zin van artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet, dat de kans minstens aanzienlijk vergroot dat u voor internationale bescherming in aanmerking komt.

Echter, in onderhavig geval is er geen dergelijk element in uw dossier voorhanden.

In voorliggende dient te worden vastgesteld dat u uw huidige tweede verzoek om internationale bescherming bijna louter baseert op dezelfde motieven die u hebt uiteengezet in het kader van uw vorige verzoek, namelijk dat u over de Eritrese nationaliteit beschikt en je Eritrea verliet, omdat uw echtgenoot (...) deserteerde in 2014 uit het leger en werd opgepakt in 2015 en u sindsdien uw rechten verloor. U gaf toe dat u Eritrea legaal verliet met uw paspoort en exit-visum. U vreest dat u – en de mensen die u aan het paspoort hielpen – bij terugkeer vervolgd zullen worden, omdat u het paspoort illegaal kreeg. Uw moeder verloor immers ook haar rechten, omdat ze beschuldigd werd van u het land uit te helpen. Daarnaast heeft u ademhalingsproblemen en doordat u tijdens uw vorige verzoek loog over uw reisweg, krijgt u nu niet meer alle medicatie (verklaring volgend verzoek dd. 12/1/2022, vragen 6, 12, 16, 19 en 23).

In de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus die het CGVS in het kader van uw **eerste verzoek om internationale bescherming** nam op 5 maart 2021 werd uw Eritrese nationaliteit, en het feit dat u werkelijk van Eritrea afkomstig bent, op geen enkel moment betwist. Er werd benadrukt dat het feit dat uw Eritrese nationaliteit niet betwist wordt, los staat van de vraag of u uw land van herkomst, namelijk Eritrea, al dan niet illegaal heeft verlaten. Immers, **indien u Eritrea niet illegaal zou hebben verlaten, kan niet ingezien worden om welke redenen u een vrees zou koesteren bij terugkeer naar Eritrea**. Er werd geoordeeld dat u allerminst aannemelijk heeft weten te maken dat u Eritrea werkelijk illegaal heeft verlaten. Evenmin kan enig geloof gehecht worden aan de redenen die u er toe gedreven zou hebben Eritrea te verlaten. Waar u in het kader van uw eerste verzoek nog ontkende Eritrea illegaal verlaten te hebben, bekende u in het kader van uw huidige verzoek dat u gelogen heeft en u Eritrea legaal verliet met uw paspoort en exitvisum. U gaf aan dat u in Eritrea een paspoort kocht, u angst had om dat te zeggen en u daarom niet vertelde dat u officieel reisde. Om bovenstaande te staven, legde u uw originele Eritrese paspoort met nummer K0247545 met uw identiteitsgegevens (naam (...), geboortedatum en –plaats 1/1/1983 te Adi Muhtsun) en afgeleverd op 2/12/2015 door het departement van immigratie en nationaliteit neer met daarin uw Eritrese Exit-visum nummer A0572718 op uw naam (...) en afgeleverd te Dekemhare op 7 maart 2019. Het Exit-visum werd bovendien op 24 maart 2019 afgestempeld door de Asmara International Airport – Eritrean Immigration (verklaring volgend verzoek dd. 12/1/2022, vragen 16 en 18 en administratief dossier).

Het feit dat u bij de Eritrese autoriteiten een paspoort én Exit-visum aanvraagt én verkrijgt én dit allemaal na de beweerdde problemen die uw echtgenoot (en in navolging u) in Eritrea gekend zouden hebben, roept ernstige vragen op bij de door u aangehaalde vrees voor vervolging. Indien de Eritrese autoriteiten u werkelijk zouden viseren omwille van de beweerdde desertie en detentie van uw echtgenoot en ze u werkelijk al uw rechten afnamen, is het niet aannemelijk dat ze u deze documenten zouden afleveren. U

beweerde weliswaar dat u het paspoort kocht (en u vervolging vreest omdat u het paspoort illegaal verkreeg), maar dit blijft een blote bewering die niet opweegt tegen de objectieve vaststellingen. **De vrees die u koppelde aan uw bewering dat u illegaal uw paspoort kreeg, namelijk dat u vreest dat u – en de mensen die u aan het paspoort hielpen – bij terugkeer vervolgd zullen worden, omdat u het paspoort illegaal kreeg en uw bewering dat uw moeder haar rechten verloor, omdat ze beschuldigd werd van u het land uit te helpen zijn bijgevolg eveneens ongeloofwaardig.** De door u neergelegde schoolattesten van uw kinderen die moeten aantonen dat uw kinderen moesten verhuizen van Dekemhare naar Asmara omdat uw moeder – bij wie ze verblijven – haar rechten verloor (verklaring volgend verzoek dd. 12/1/2022, vragen 16 en 18 en administratief dossier) vormen daar geenszins een bewijs van. Integendeel. Uit de scholingsattesten, opgesteld door de schooldirecteur, blijkt dat de attesten op vraag van de familie opgemaakt zijn en dat uw kinderen actieve studenten zijn.

Bovendien – en niet in het minst – moet eveneens worden vastgesteld (uitreisstempel in paspoort K0247545 op uw Eritrese Exit-visum A0572718) dat u mét een paspoort en Exit-visum op uw naam op 24 maart 2019 Eritrea verliet via de Asmara International Airport. Het feit dat u deze reis riskeerde met uw eigen paspoort, toont aan dat de door u ingeroepen ‘vrees voor vervolging’ ten aanzien van deze autoriteiten niet aan de realiteit beantwoordt. Bovendien kon u – zonder problemen met de Eritrese diensten belast met de grenscontrole – Eritrea legaal buitenreizen, wat logischerwijze niet het geval zou zijn indien u daadwerkelijk geviséerd werd.

Daarnaast verklaarde u dat u ademhalingsproblemen heeft en - doordat u tijdens uw vorige verzoek loog over uw reisweg – u nu niet meer alle medicatie krijgt (verklaring volgend verzoek dd. 12/1/2022, vraag 23). U dient zich voor de beoordeling van medische elementen te richten tot de geëigende procedure. Dit is een aanvraag voor een machtiging tot verblijf gericht aan de Staatssecretaris of zijn gemachtigde op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980.

Gelet op voorgaande, brengt u geen nieuwe elementen aan die de kans aanzienlijk groter maken dat u voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Evenmin beschikt het CGVS over dergelijke elementen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, verklaar ik uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk in de zin van artikel 57/6/2, § 1 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig uw aandacht op het feit dat tegen deze beslissing een schorsend beroep kan worden ingediend overeenkomstig artikel 39/70, 1e lid van de Vreemdelingenwet.

Dit beroep dient te worden ingediend binnen een termijn van 10 dagen na de kennisgeving van de beslissing.

Indien u zich echter op het ogenblik van uw aanvraag in een situatie van vasthouding of detentie bevond of ter beschikking was gesteld van de regering dient het beroep ingediend te worden binnen een termijn van 5 dagen na de kennisgeving van de beslissing (artikel 39/57, § 1, 2e lid, 3° van de Vreemdelingenwet samen gelezen met artikel 74/8 of 74/9 van dezelfde wet).

Ik breng de minister en zijn gemachtigde ervan op de hoogte dat er, in het licht van de voorgaande vaststellingen en rekening houdend met alle relevante feiten in verband met de verzoeken om internationale bescherming van betrokkene en met het volledige administratieve dossier, geen element bestaat waaruit kan blijken dat een verwijdering of teruggedrijving van betrokkene naar zijn land van nationaliteit of van gewoonlijk verblijf het nonrefoulementbeginsel zou schenden in het licht van de artikelen 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoekster beroept zich in wat zich aandient als een enig middel op de schending van:

- de artikelen 2 en 3 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens;
- de artikelen 48/3, 48/4, 48/5, 48/6, § 5, 57/6 en 62, §2 van de wet van 15.12.1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen;
- het zorgvuldigheidsbeginsel”.

2.2. De bestreden beslissing werd genomen in toepassing van artikel 57/6/2, § 1, eerste lid, van de Vreemdelingenwet:

“Na ontvangst van het volgend verzoek dat door de minister of diens gemachtigde werd overgezonden op grond van artikel 51/8, onderzoekt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen bij voorrang of er nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn, of door de verzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen of feiten verklaart de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen het verzoek niet-ontvankelijk. In het andere geval, of indien de verzoeker voorheen enkel het voorwerp heeft uitgemaakt van een beslissing tot beëindiging bij toepassing van artikel 57/6/5, § 1, 1°, 2°, 3°, 4° of 5° verklaart de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen het verzoek ontvankelijk.”

Om een volgend verzoek om internationale bescherming ontvankelijk te kunnen verklaren, moeten er derhalve nieuwe elementen aanwezig zijn die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker om internationale bescherming in aanmerking komt voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet.

2.3. De Raad, die beschikt over een hervormingsbevoegdheid, moet een arrest vellen dat gemotiveerd is en geeft aan waarom verzoeksters volgende verzoek om internationale bescherming al dan niet beantwoordt aan de voorwaarden van artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet, waarbij hij duidelijk en ondubbelzinnig de redenen uiteenzet die hem ertoe brengen die beslissing te nemen. Een resem geschonden geachte bepalingen laat op zich niet om vast te stellen dat aan die voorwaarden is voldaan.

2.4. Verzoekster houdt vast aan haar initiële asielrelaas en herhaalde dat haar echtgenoot opgesloten is te Eritrea en men daarom haar rechten afnam, waarop zij Eritrea verliet. Verzoekster herhaalde dat zij een Eritrees paspoort kocht en gaf toe dat zij met dit paspoort officieel naar Italië kon reizen en zij dit tijdens haar vorige onderhoud niet vertelde, omdat zij bang was. Zij vreest dat zij – en de mensen die haar aan het paspoort hielpen – bij terugkeer vervolgd zullen worden, omdat zij het paspoort illegaal kreeg. Zij vertelde verder dat haar moeder beschuldigd werd van haar te helpen bij haar vertrek en ze daarom haar rechten verloor. Ze verhuisde naar Asmara, waar ook verzoeksters kinderen verblijven en school lopen. Ter staving legde verzoekster schoolcertificaten van haar kinderen, haar exit-visum van Eritrea en haar paspoort waarmee zij naar Italië (en België) reisde neer om haar huidige verzoek te ondersteunen.

In de bestreden beslissing wordt op goede gronden gesteld:

*“Vooreerst dient te worden vermeldt dat in het kader van uw **eerste verzoek om internationale bescherming** het CGVS op 5 maart 2021 een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus nam, omdat u allerminst aannemelijk heeft weten te maken dat u Eritrea werkelijk illegaal heeft verlaten. Evenmin kon enig geloof gehecht worden aan de reden die u er toe gedreven zou hebben Eritrea te verlaten. U ging tegen deze beslissing in beroep bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (verder RvV) die op datum van 6 september 2021 de beslissing van het CGVS bevestigde, en u de toekenning van de vluchtelingenstatus en de toekenning van het subsidiaire beschermingsstatuut weigerde (arrest nummer 260182). U diende hiertegen geen cassatieberoep in.*

Bijgevolg resten er u geen beroepsmogelijkheden meer met betrekking tot uw eerdere asielaanvraag en staat de beoordeling ervan vast, behoudens voor zover er, wat u betreft, kan worden vastgesteld dat er een nieuw element aanwezig is in de zin van artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet, dat de kans minstens aanzienlijk vergroot dat u voor internationale bescherming in aanmerking komt.

Echter, in onderhavig geval is er geen dergelijk element in uw dossier voorhanden.

In voorliggende dient te worden vastgesteld dat u uw huidige tweede verzoek om internationale bescherming bijna louter baseert op dezelfde motieven die u hebt uiteengezet in het kader van uw vorige verzoek, namelijk dat u over de Eritrese nationaliteit beschikt en je Eritrea verliet, omdat uw echtgenoot (...) deserteerde in 2014 uit het leger en werd opgepakt in 2015 en u sindsdien uw rechten verloor. U gaf toe dat u Eritrea legaal verliet met uw paspoort en exit-visum. U vreest dat u – en de mensen die u aan het paspoort hielpen – bij terugkeer vervolgd zullen worden, omdat u het paspoort illegaal kreeg. Uw moeder verloor immers ook haar rechten, omdat ze beschuldigd werd van u het land uit te helpen.

Daarnaast heeft u ademhalingsproblemen en doordat u tijdens uw vorige verzoek loog over uw reisweg, krijgt u nu niet meer alle medicatie (verklaring volgend verzoek dd. 12/1/2022, vragen 6, 12, 16, 19 en 23).

In de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus die het CGVS in het kader van uw **eerste verzoek om internationale bescherming** nam op 5 maart 2021 werd uw Eritrese nationaliteit, en het feit dat u werkelijk van Eritrea afkomstig bent, op geen enkel moment betwist. Er werd benadrukt dat het feit dat uw Eritrese nationaliteit niet betwist wordt, los staat van de vraag of u uw land van herkomst, namelijk Eritrea, al dan niet illegaal heeft verlaten. Immers, **indien u Eritrea niet illegaal zou hebben verlaten, kan niet ingezien worden om welke redenen u een vrees zou koesteren bij terugkeer naar Eritrea.** Er werd geoordeeld dat u allerminst aannemelijk heeft weten te maken dat u Eritrea werkelijk illegaal heeft verlaten. Evenmin kan enig geloof gehecht worden aan de reden die u er toe gedreven zou hebben Eritrea te verlaten. Waar u in het kader van uw eerste verzoek nog ontkende Eritrea illegaal verlaten te hebben, bekende u in het kader van uw huidige verzoek dat u gelogen heeft en u Eritrea legaal verliet met uw paspoort en exitvisum. U gaf aan dat u in Eritrea een paspoort kocht, u angst had om dat te zeggen en u daarom niet vertelde dat u officieel reisde. Om bovenstaande te staven, legde u uw originele Eritrese paspoort met nummer K0247545 met uw identiteitsgegevens (naam (...), geboortedatum en –plaats 1/1/1983 te Adi Muhtsun) en afgeleverd op 2/12/2015 door het departement van immigratie en nationaliteit neer met daarin uw Eritrese Exit-visum nummer A0572718 op uw naam (...) en afgeleverd te Dekemhare op 7 maart 2019. Het Exit-visum werd bovendien op 24 maart 2019 afgestempeld door de Asmara International Airport – Eritrean Immigration (verklaring volgend verzoek dd. 12/1/2022, vragen 16 en 18 en administratief dossier).

Het feit dat u bij de Eritrese autoriteiten een paspoort én Exit-visum aanvraagt én verkrijgt én dit allemaal na de beweerde problemen die uw echtgenoot (en in navolging u) in Eritrea gekend zouden hebben, roept ernstige vragen op bij de door u aangehaalde vrees voor vervolging. Indien de Eritrese autoriteiten u werkelijk zouden viseren omwille van de beweerde desertie en detentie van uw echtgenoot en ze u werkelijk al uw rechten afnamen, is het niet aannemelijk dat ze u deze documenten zouden afleveren. U beweerde weliswaar dat u het paspoort kocht (en u vervolging vreest omdat u het paspoort illegaal verkreeg), maar dit blijft een blote bewering die niet opweegt tegen de objectieve vaststellingen. **De vrees die u koppelde aan uw bewering dat u illegaal uw paspoort kreeg, namelijk dat u vreest dat u – en de mensen die u aan het paspoort hielpen – bij terugkeer vervolgd zullen worden, omdat u het paspoort illegaal kreeg en uw bewering dat uw moeder haar rechten verloor, omdat ze beschuldigd werd van u het land uit te helpen zijn bijgevolg eveneens ongeloofwaardig.** De door u neergelegde schoolattesten van uw kinderen die moeten aantonen dat uw kinderen moesten verhuizen van Dekemhare naar Asmara omdat uw moeder – bij wie ze verblijven – haar rechten verloor (verklaring volgend verzoek dd. 12/1/2022, vragen 16 en 18 en administratief dossier) vormen daar geenszins een bewijs van. Integendeel. Uit de scholingsattesten, opgesteld door de schooldirecteur, blijkt dat de attesten op vraag van de familie opgemaakt zijn en dat uw kinderen actieve studenten zijn.

Bovendien – en niet in het minst – moet eveneens worden vastgesteld (uitreisstempel in paspoort K0247545 op uw Eritrese Exit-visum A0572718) dat u mét een paspoort en Exit-visum op uw naam op 24 maart 2019 Eritrea verliet via de Asmara International Airport. Het feit dat u deze reis riskeerde met uw eigen paspoort, toont aan dat de door u ingeroepen ‘vrees voor vervolging’ ten aanzien van deze autoriteiten niet aan de realiteit beantwoord. Bovendien kon u – zonder problemen met de Eritrese diensten belast met de grenscontrole – Eritrea legaal buitenreizen, wat logischerwijze niet het geval zou zijn indien u daadwerkelijk geviséerd werd.

Daarnaast verklaarde u dat u ademhalingsproblemen heeft en - doordat u tijdens uw vorige verzoek loog over uw reisweg – u nu niet meer alle medicatie krijgt (verklaring volgend verzoek dd. 12/1/2022, vraag 23). U dient zich voor de beoordeling van medische elementen te richten tot de geëigende procedure. Dit is een aanvraag voor een machtiging tot verblijf gericht aan de Staatssecretaris of zijn gemachtigde op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980.

Gelet op voorgaande, brengt u geen nieuwe elementen aan die de kans aanzienlijk groter maken dat u voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Evenmin beschikt het CGVS over dergelijke elementen.”

Er zijn geen specifieke elementen in het dossier aanwezig die een ander licht werpen op de beoordeling van dit tweede verzoek om internationale bescherming.

Aangezien reeds in het kader van verzoeksters vorige verzoek om internationale bescherming werd besloten tot de ongeloofwaardigheid van de door haar ingeroepen vrees voor vervolging en gelet op de in de bestreden beslissing gedane vaststelling dat verzoekster naar aanleiding van haar huidig verzoek om internationale bescherming geen elementen bijbrengt die haar geloofwaardigheid kunnen herstellen of die de kans aanzienlijk groter maken dat zij voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van diezelfde wet in aanmerking komt, dient te worden besloten dat verzoekster niet aantoonbaar in haar land van herkomst persoonlijke problemen te hebben (gekend). Het is de taak van verzoekster om haar verzoek om internationale bescherming te staven en deze regel geldt onverkort wat betreft de subsidiaire beschermingsstatus. De Raad stelt echter vast dat verzoekster geen nieuwe elementen aanbrengt waaruit blijkt dat zij een reëel risico op ernstige schade zou lopen.

De Raad is niet bevoegd om naar aanleiding van de beoordeling van huidig volgend verzoek om internationale bescherming de beslissingen met betrekking tot verzoekers vorige verzoeken om internationale bescherming nogmaals te beoordelen in beroep. De Raad heeft immers niet de bevoegdheid om opnieuw uitspraak te doen over elementen die reeds in beslissingen met betrekking tot eerdere verzoeken om internationale bescherming werden beoordeeld en die, gelet op het feit dat de desbetreffende beslissingen niet binnen de wettelijk bepaalde termijn werden aangevochten of een beroep er tegen werd verworpen, als vaststaand moeten worden beschouwd, behoudens wanneer een bewijselement wordt voorgelegd dat van aard is om op zekere wijze aan te tonen dat die eerdere beslissingen anders zouden zijn geweest indien het bewijselement waarvan sprake ten tijde van die eerdere beoordelingen zou hebben voorgelegen. Dit neemt echter niet weg dat hij bij de beoordeling van een volgend verzoek om internationale bescherming rekening mag houden met alle feitelijke elementen, ook met elementen die resulteren uit verklaringen die gedurende de behandeling van een vorig verzoek om internationale bescherming zijn afgelegd.

De Raad wijst erop dat reeds in het kader van verzoeksters eerste verzoek om internationale bescherming het volgende werd vastgesteld in arrest nr. 260 182 van 6 september 2021:

“Gelet op de inhoud van verzoeksters visumdossier en het door haar neergelegde exit-visa kan worden vastgesteld dat verzoekster Eritrea op legale wijze heeft verlaten. Verzoeksters legale vertrek wijst erop dat zij een ongegronde actuele vrees heeft ten aanzien van de Eritrese autoriteiten, alsook dat verzoekster niet geïdendeerd wordt door de autoriteiten omwille van de vermeende desertie van haar man in 2014.

Verzoekster kan zich niet beroepen op het enkele feit dat zij de Eritrese nationaliteit heeft teneinde een individuele vrees voor vervolging aannemelijk te maken bij een terugkeer.

10. De verwijzing naar de algemene informatie inzake de situatie (voor terugkeerders) in Eritrea (stukken 3 en 4, neergelegd bij verzoekschrift) vermag aan de voormelde vaststellingen geen afbreuk te doen. Deze informatie is van louter algemene aard en heeft geen betrekking op haar persoon. Bovendien blijkt uit deze informatie geenszins dat elke terugkeerder een vrees voor vervolging, dan wel reëel risico op ernstige schade loopt in Eritrea. Bijgevolg volstaat deze informatie niet om aan te tonen dat verzoekster bij een terugkeer naar haar land van herkomst daadwerkelijk dreigt te worden geïdendeerd of vervolgd. Verzoekster dient de aangevoerde vrees voor vervolging in concreto aannemelijk te maken en blijft hier, gelet op het voorgaande, in gebreke.”

Waar verzoekster in het verzoekschrift thans aangeeft Eritrea legaal te hebben verlaten met haar paspoort en exit-visum en hulp kreeg om dergelijke documenten te krijgen zodat zij geen problemen heeft gekend omwille van de detentie van haar echtgenoot brengt zij bijgevolg geen enkel nieuw element naar voor dat erop zou kunnen wijzen dat zij een gegronde vrees voor vervolging heeft of een reëel risico op ernstige schade.

De bewering dat zij hulp heeft gekregen om dergelijke documenten te krijgen waardoor zij geen problemen heeft gekend met de detentie van haar echtgenoot wordt niet concreet toegelicht, noch blijkt uit het administratief dossier op welke wijze verzoekster dit concreet heeft kunnen bewerkstelligen.

Verzoekster verwijst in het verzoekschrift weliswaar opnieuw naar algemene informatie inzake de situatie (voor terugkeerders) in Eritrea, doch opnieuw doet zij hiermee geen afbreuk aan de concrete vaststellingen. Deze informatie is evenzeer van louter algemene aard en heeft geen betrekking op haar persoon. Bovendien blijkt uit deze informatie geenszins dat elke terugkeerder een vrees voor vervolging, dan wel reëel risico op ernstige schade loopt in Eritrea. Bijgevolg volstaat deze informatie niet om aan te

tonen dat verzoekster bij een terugkeer naar haar land van herkomst daadwerkelijk dreigt te worden gevisieerd of vervolgd. Verzoekster dient de aangevoerde vrees voor vervolging *in concreto* aannemelijk te maken en blijft hier, gelet op het voorgaande, in gebreke.

Wat betreft haar uitreisvisum stelt zij dat zij zich niet aan de termijn hield om naar Eritrea terug te keren, zodat zij door de Eritrese autoriteiten als voortvluchtig zal moet worden beschouwd en dat zij door de Eritrese autoriteiten als een tegenstander van het regime zal beschouwd worden wat nog versterkt wordt doordat zij asiel heeft aangevraagd herhaalt verzoekster in wezen haar verklaringen uit haar eerste verzoek om internationale bescherming. De Raad oordeelde desbetreffend ook reeds als volgt:

“Aangaande haar exit-visa stelt verzoekster in het verzoekschrift dat dit slechts een maand geldig was en dat verzoekster sindsdien gezocht wordt en haar moeder driemaal bezocht werd door de autoriteiten. Ze betoogt dat ze het land met toestemming heeft verlaten maar zich niet aan de toegestane termijn heeft gehouden wat haar reis illegaal maakt en bijgevolg een risico van vervolging inhoudt.

Uit nazicht van verzoeksters exit-visa blijkt dat dit inderdaad een maand geldig is, met name van 7 maart 2019 tot 6 april 2019. Deze termijn heeft echter betrekking op de periode waarin het desbetreffend exit-visa aan verzoekster toelaat om Eritrea te verlaten. Het exit-visa heeft geen betrekking op de (eventuele) terugkeer en stelt hiervoor geen termijn. Verzoekster heeft Eritrea blijkens de stempel op de kopie verlaten op 24 maart 2019 met een geldig exit-visa, zodat zij niet kan worden gevolgd dat haar reis illegaal is. De blote bewering dat de autoriteiten verzoekster zijn komen zoeken bij haar moeder na het verstrijken van deze termijn is bijgevolg evenmin geloofwaardig.”

Waar verzoekster wijst op berichten waaruit blijkt dat mensen die asiel hebben aangevraagd en niet aan de visumvoorwaarden hebben voldaan bij terugkeer naar Eritrea onmenselijk en vernederend zullen worden behandeld, zoals in de gevangenis worden gezet, gedwongen worden opnieuw in dienst te treden, militaire dienst te doen, beperkt zij zich tot louter algemene beweringen weliswaar onder verwijzing van algemene informatie omtrent het vervullen van de dienstplicht en het harde optreden van het militaire regime ten aanzien van terugkeerders, doch zonder dit *in concreto* aan te tonen.

Overigens moet wat betreft de verplichte dienstplicht, waarvan zij melding maakt en het door haar opgegeven profiel als zijnde jonger dan veertig jaar en aldus met zekerheid onderworpen aan de dienstplicht, worden opgemerkt dat in het kader van verzoeksters eerste verzoek om bescherming nog werd vastgesteld dat *“volgens landeninformatie die aan uw dossier is toegevoegd: een identiteitskaart, een geboorteakte, documenten die aantonen dat men is vrijgesteld van militaire/nationale dienst, en een toestemming vanwege de overheid, vereist voor het verkrijgen van een paspoort. Uit het visumdossier dat aan uw dossier is toegevoegd blijkt dat uw paspoort op 2 december 2015 door het departement immigratie en nationaliteit van Eritrea werd afgegeven. Dit is een logisch gevolg omdat uit de documenten dat u bij DVZ (zie administratief dossier) heeft afgegeven, blijkt dat u naast een identiteitskaart ook een geboorteakte op 12 oktober 2015 heeft gevraagd bij de administratie van Dekemhare, een van de documenten die nodig zijn om een Eritrees paspoort te verkrijgen. Dit staat verder dat u via legale weg uw paspoort verkreeg.*

Verder gaf u terecht aan dat het niet voldoende is om een paspoort te hebben om als Eritreeër het land legaal te kunnen verlaten. Zo is ook een uitreisvisum nodig. Ook dit uitreisvisum is onderhevig aan strenge eisen en dient de aanvrager door een lange procedure te gaan. Uit landeninformatie dat bij uw administratief dossier is gevoegd, blijkt dat aanvragers van een uitreisvisum hiertoe een identiteitskaart, een brief van de lokale administratie, een bewijs van opgegeven reisdoel, een volledig ingevuld aanvraagformulier, alsook een bewijs van beëindigen van de nationale dienstplicht moeten voorleggen. U gaf aan dat u voor dit uitreisvisum de legale weg trachtte te volgen (CGVS p.19), maar dat dit mislukte en dat tijdens uw aanvraag bij de immigratieadministratie uw paspoort op 10 december 2018 werd ingetrokken (CGVS p.6, 17, 18, 21). Hier dient opgemerkt te worden dat uw verklaring, dat uw paspoort op 10 december 2018 door de immigratiedienst van Eritrea werd ingetrokken, manifest onwaar is. Uit uw visumdossier, dat bij uw administratief dossier is toegevoegd, blijkt immers dat u ook een aanvraag voor een Schengenvisum in de ambassade van Italië in Asmara heeft gedaan op 21 februari 2019. Deze nieuwe aanvraag kon u enkel in persoon hebben gedaan, immers dit blijkt uit de regels inzake visumaanvraag die te vinden zijn op de website van de ambassade van Italië in Eritrea. Bovendien werden uw vingerafdrukken reeds genomen (già impronte) (zie administratief dossier). Indien de regels inzake visumaanvraag niet gevolgd worden, wordt de aanvraag niet in overweging genomen (zie administratief dossier). Uw visumaanvraag werd daarentegen ingewilligd en dit op 28 februari 2019. Ten slotte werd dit visum ook fysiek op uw paspoort gezet (zie scan paspoort in het visumdossier). Hieruit blijkt duidelijk dat uw verklaring dat uw paspoort, toen u uw exit-visum ging aanvragen bij de immigratiedienst

van Eritrea, op 10 december 2018 door de Eritrese autoriteiten ingetrokken werd manifest onwaar is, wat uw bewering dat geen exit-visum gekregen zou hebben en u illegaal Eritrea verlaten zou hebben reeds danig ondermijnt.

Verder dient te worden opgemerkt dat het erg opmerkelijk is dat u zich op 10 december 2018 met uw paspoort bij de immigratiedienst van Eritrea aanmeldde om een exit-visum aan te vragen (CGVS p.6, 17, 18, 21). Volgens uw verklaringen zat u van 10 oktober 2018 tot 27 oktober 2018 in de gevangenis zat en moest u zich nadien om de 2 weken aanmelden bij de gevangenis om te voorkomen dat u zou vluchten en kreeg u op 30 november 2018 te horen dat u zich op 20 december 2018 moest aanmelden voor militaire training (CGVS p.19-22). **Het feit dat u op 10 december 2018 in persoon naar de immigratiedienst van Eritrea ging om een exit-visum aan te vragen, roept ernstige vragen op bij het door u vertelde relaas en vrees voor vervolging. Bovendien lieten de Eritrese autoriteiten u gewoon gaan, wat ze logischerwijze niet zouden doen indien u daadwerkelijk trachtte het land te verlaten tien dagen voor u het leger in moest.**

Naast deze constatactie dat uw paspoort niet werd ingetrokken, aangezien u het paspoort op een latere datum gebruikt heeft om een visum aan te vragen, tonen de data in uw visumdossier aan dat uw beweerde datum van vertrek uit Eritrea, 15 december 2018, evenzeer gelogen is. Immers op het moment dat uw aanvraag bij de Italiaanse ambassade in Asmara werd geregistreerd (21 februari 2019), verklaarde u in Soedan te zijn (CGVS p.15, 20 en 23).

Verder ondergraaft deze aanvraagdatum van 21 februari 2019 ook uw verklaringen inzake het maar éénmaal fysiek aanwezig zijn op de Italiaanse ambassade in Asmara om uw visumaanvraag in te dienen (CGVS p.7). Deze aanvraag werd ingewilligd door de Italiaanse autoriteiten en staat ook los van de door u verklaarde hervormde vernietiging van de ook door u aangevraagde visum in 2016. U wou immers laten uitschijnen dat uw ingewilligde Schengenvisum er pas is gekomen na het ingrijpen van uw broer G.E.T. op uw eerste, initieel geweigerde visum van 2016 (CGVS p. 6, 7, 22) en door geen enkele inbreng van uzelf. Op de vraag of u verschillende keren geprobeerd heeft om een visum aan te vragen antwoorde u (CGVS p6) "Ik heb het één keer gevraagd, en het was geweigerd en dan heeft mijn broer een oproep gedaan en dan was het gelukt." Ook deze verklaring is pertinent onwaar. Immers uit het visumdossier blijkt dat deze beslissing tot omvorming pas op 17 mei 2019 is genomen en dus niet de aanleiding kon zijn van uw visum dat u werd toegekend op 28 februari 2019. Zoals reeds werd gesteld is dat visum afgeleverd nadat u een nieuwe aanvraag deed op 21 februari 2019.

Bovenstaande bevestigt dan ook dat uw verklaringen inzake de oproep om uw militaire dienst op 20 december 2018 te starten manifest onwaar zijn. U verklaarde het land op 15 december 2018 te hebben verlaten omwille van deze oproep en dat u niet kon wachten op een legale oplossing (om het land te verlaten) (CGVS p.22). U werd met de verschillende tegenstrijdigheden hieromtrent geconfronteerd (CGVS p.22), maar u bleef vasthouden aan uw verklaringen dat u illegaal het land verliet op 15 december 2019 om zo uw militaire dienst te ontlopen. Zoals meermaals werd aangegeven wordt aan uw verklaringen inzake uw illegaal vertrek uit Eritrea geen geloof gehecht (supra). U kon zich daarentegen vrij bewegen in Eritrea en vreesde geenszins de Eritrese autoriteiten.

Ook dit toont uw visumaanvraag op de ambassade van Italië in Asmara Eritrea op 21 februari 2019, 2 maanden na u zogezegde illegaal vertrek, duidelijk aan. Uw legale vertrek uit Eritrea toont verder aan dat u een ongegronde actuele vrees heeft ten overstaande van de Eritrese autoriteiten en weerlegt uw verklaringen inzake uw verplichte militaire dienst hieromtrent." (eigen onderlijning)

Verzoekster brengt geen enkel concreet element bij dat bij machte is hierop een ander licht te werpen. De loutere verwijzing naar haar profiel, als zijnde jonger dan veertig jaar en aldus dienstplichtig, naar de zeer lange legerdienst, het vroegtijdig onderbreken van de legerdienst en "het zullen moeten werken voor de Eritrese overheid" doen hier aldus geheel geen afbreuk aan. Ook de verwijzing naar algemene informatie waaruit blijkt dat een terugkeer ook algemene risico's inhoudt zijnde een onevenredig zware bestraffing door langdurige opsluiting en verplichte legerdienst wegens het niet nakomen van hun verplichtingen, is geheel niet concreet te noemen en brengt geen nieuw element bij die de kans aanzienlijk groter maken dat zij in aanmerking komt voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet.

Hoewel verzoekster meent dat de documenten en bewijzen die zij heeft overgelegd en waaruit blijkt dat haar kinderen hun woonplaats hebben moeten verlaten wegens vervolging door de autoriteiten aangezien zij het land had verlaten en niet was teruggekeerd, gaat zij voorbij aan de terechte vaststelling dat de neergelegde schoolattesten, die volgens verzoekster moesten aantonen dat de haar kinderen moesten

verhuizen van Dekemhare naar Asmara omdat verzoeksters moeder haar rechten verloor, daar geenszins een bewijs van vormen. In navolging van de commissaris-generaal stelt ook de Raad vast dat uit deze schoolattesten enkel blijkt dat de attesten op vraag van de familie opgesteld zijn door de schooldirecteur en dat verzoeksters kinderen actieve studenten zijn.

Met het psychologische verslag en de (pers)artikelen die zij per aanvullende nota bijbrengt, kan zij niet overtuigen.

Hoewel een document zoals het psychologisch verslag het bestaan van bepaalde mentale letsels kan aantonen, vormt dit neergelegde psychologische attest geen sluitend bewijs voor de omstandigheden waarin de genoemde problemen werden opgelopen, noch voor het feit dat de letsels werden opgelopen voordat verzoekster haar land van herkomst verliet. Een arts, en in dit geval een psychotherapeut, doet vaststellingen betreffende de fysieke of mentale gezondheidstoestand van een patiënt en rekening houdend met zijn bevindingen kan deze vermoedens hebben over de oorzaak van de opgelopen mentale problemen, maar kan nooit met volledige zekerheid de precieze feitelijke omstandigheden schetsen waarin de verwondingen of mentale problemen werden opgelopen en dient zich hiervoor te steunen op de verklaringen van de patiënt. Dit geldt des te meer in het geval van een attest, opgesteld door een psycholoog, psychotherapeut of een psychiater. Meer nog dan in het geval van een arts die zich kan verlaten op fysieke letsels en symptomen, is een psycholoog of een psychiater bij het vaststellen van zijn diagnose en de eventuele achterliggende feiten immers afhankelijk van hetgeen hem in de gezegden van zijn patiënt wordt aangereikt.

Eventuele vermoedens over de oorzaak van de psychologische problemen zijn dan ook gebaseerd op de verklaringen van verzoekster en dit binnen de context van psychologische hulpverlening, wat een andere inslag heeft dan het onderzoek naar de nood aan internationale bescherming.

Uit de bewoordingen van het attest blijkt bovendien dat het steunt op verzoeksters eigen verklaringen. Het attest doet verder geen uitspraak over de cognitieve capaciteiten van verzoekster, noch over de impact van de door verzoekster aangegeven symptomen op de mogelijkheid om gehoord te worden in het kader van haar asielprocedure. Noch uit dit voorgelegde attest noch uit het administratief dossier kan echter blijken dat de door verzoekster voorgehouden psychologische, geheugen- en/of concentratieproblemen van die aard zijn om een negatieve invloed te hebben gehad op de behandeling van haar verzoek om internationale bescherming. Verzoekster maakt dan ook niet aannemelijk dat haar geestelijke toestand haar ervan zou weerhouden hebben volwaardige verklaringen af te leggen, zodat de gedane vaststellingen onverkort blijven.

Wat betreft de (pers)artikelen die bij de aanvullende nota werden gevoegd en waaruit blijkt dat Eritrea sinds kort militaire reservisten mobiliseert om het leger te versterken om in buurland Ethiopië te helpen in de strijd tegen de rebellen, en dat volgens verzoekster ook voor haar gevolgen kan hebben en zij gedwongen zou worden aan dit conflict deel te nemen, beperkt zij zich slechts tot algemene beweringen. De loutere verwijzing naar een algemene situatie is opnieuw geheel niet concreet te noemen en brengt geen nieuw element bij die de kans aanzienlijk groter maken dat zij in aanmerking komt voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet.

De Raad is van oordeel dat er geen nieuwe elementen aan de orde zijn, of door verzoekster werden aangebracht, die de kans aanzienlijk groter maken dat zij in aanmerking komt voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet.

Bovenstaande vaststellingen volstaan om het beroep te verwerpen.

2.5. In tegenstelling tot hetgeen verzoekster vraagt, kan de Raad de bestreden beslissing slechts vernietigen om specifieke redenen zoals bepaald in artikel 39/2, § 1, 2° en 3°, van de Vreemdelingenwet, redenen die *in casu* niet worden aangetoond, zoals blijkt uit wat voorafgaat. Het verzoek tot vernietiging kan derhalve niet worden ingewilligd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zesentwintig oktober tweeduizend tweeëntwintig door:

mevr. C. DIGNEF,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

C. DIGNEF